

sv. Aleša. Tudi on (sv. Janez Kalibita) bival je nepoznan na dvorišči domače hiše in še le o smrti so ga stariši spoznali po evangeljskih bukvah, ki jih je imel pri sebi in katere mu je bila mati podarila na dan njegovega prvega sv. obhajila. V tej cerkvi počivajo trupla sv. Mariusa, sv. Marije, sv. Habakuka in sv. Hipolita.

Ker je bil gosp. P. Benedičič ta popoldan prost in nama je želel razkazati kaj rimskih znamenitost, podali smo se kmalu na jako prijetni in zabavni sprehod. Koj unstran samostana usmiljenih bratov je zmeren trg in konec njega cerkev sv. Jerneja (S. Bartolomae). Prirojena vidoželjnost, še bolj pa to, da je starosta naše rodbine ter moj najstareji brat krščen na imé apostola, čegar telesne ostanke hrani ta cerkev, gnalo me je, ogledati si jo. Pozidati jo je dal okoli l. 1000. nemški cesar Oton III. Tu stal je nekdanj bajepaganski tempelj. Dve vrsti močnih marmelnastih stebrov deli cerkev v tri ladije. Kmalu po prihodu v svetišče pridružil se nam je prijazen redovnik (frančiškan), postrežljivo vodil nas po cerkvi, ter razkazoval nam znamenitosti njene. V „menzi“ (mizi) glavnega altarja hranijo se svetinje sv. apostola Jerneja. Položil sem na-njo molek, da bi ga poslal po svoji vrnitvi na ljubljenski dom svojemu zgor omenjenemu bratu v spomin; ob enem pa sem ga priporočal tudi z vnetimi prošnjami milosti in predprošnji njegovega krstnega patrona.

Dalje počiva v tej cerkvi tudi truplo sv. Adalberta, škofa českega in apostola Prusov. Pred stopnicami, ki vodijo v svetišče, vidi se studenec, v katerem so nekdanj pagani vtopljali kristijane. Vseh življev so se res poslužili ti trinogi, da bi pomnožili število mučenikov.

Kot učitelja zanimalo me je v tej cerkvi videti, kako se v Rimu mladini (stari od kakih 10 do 12 let) deli poduk v veroznanstvu. Kmalu po našem prihodu v cerkev jelo je bilo zvoniti. Mladina obojega spola pričela je zdajci prihajati noter. Prvo je bilo, da so otroci pokleknili na tla in jeli s polnim glasom, ki je nekako šel skoz ušesa, opravljati po taktu, bi djal: pesemsko molitev. Potem podajali so se na svoja, menda jim odkazana mesta, ker so kmalu za njimi prišli tudi gg. duhovniki, vsedli se na male stoliče, okrog njih pa se je vstopilo po kakih 6 do 8 otročajev, in pričelo se je izpraševanje iz veroznanstva. Nekako prijetno je bilo gledati ta mala kardelica po cerkvi; otroci pa so se obnašali tako izgledno mirno, ter tako pazljivo sledili ukom in odgovorom svojih tovarišev in tovaršic, da sem si nehoté mislil: škoda, da moji učenci doma niso tako pokojni in mirni.

Zapustivši cerkev sv. Jerneja podali smo se naprej po otoku, ki je precéj velik, in se več ulic razkrižuje po njem. Na drugem koncu otoka pelje čez Tiber most „Ponte Castio“. Pridši čez-nj bili smo v mestnem oddelku, ki se zove „Trastevere“, to je, unkraj Tibere. Lepe široke ceste in visoke stavbe videti so tudi tu. Najprej napotili smo se do sloveče cerkve sv. Cecilije.

(Dalje prihodnjič)

Naši dopisi.

Z Dunaja 29. januarija. — Preteklo soboto vrnila se je cesarica s princesinjo Valerijo z Ogerskega na Dunaj, in govornica, da bi letos šla na Angleško, je zdaj popolnem potihnila. Sicer pa zdaj Dunaj poleg važnih opravil podnevi, pleše ponoči. Tudi na cesarskem dvoru je jutri večer dvorni ples, na katerem je pa plesa najmanj — navadno samo toliko, da se veselica sme krstiti s tem imenom. Snidejo se tam udje

cesarske hiše, državni, vojaški in duhovski dostojanstveniki, veliko število zastopnikov vseh unanjih držav, občinstvo, bi rekel, pa je tam mnogo število viših uradnikov, častnikov, in konečno gosposka in poslaniška zbornica, katere po stanu dotičnikov množijo to ali uno vrsto gotovo. — Da pa svet po časnikih zve nadrobnosti veselice, povabuje se redno tudi nekaj odličnejih časnikarjev. — Velika tukajšnja politika vrtila se je pretekli teden po zasluženji krog tukaj bivajočega ruskega ministra Giers-a, kateri je bil središče gotovo važnih razgovorov s Kalnoky-em in drugimi diplomati. — O čem so se razgovarjali in kaj se je dogovorilo, tega gospodje se ve da ne bodo obešali na veliki zvon; kdor pa politični položaj in izrekoma razmere med Rusko in našo državo pozna, brez težave ugane, krog česa so se vrtili razgovori. Po glasovih, ki se čujejo v javnosti, soditi, sta Giers in Kalnoky zadovoljna z vspehom razgovorov; mi želimo, da bi bilo to po vsem res, ker miru potrebni smo mi z vso Evropo vred, zato pa tudi upamo, da so se ali se še bodo poravnala vsa nasprotja med mogočnima, sosednima državama in da bi nikdar ne prišlo tako daleč, da bi kdaj mórala druga proti drugi obravnavati z — mečem. V državnem zboru oddal se je pretekli petek socialno-gospodarski predlog levice po nasvetu desnice deloma obrtniškemu, deloma posebnemu odseku; spodletel je tedaj namen levičarjev, obrtniškemu odseku izreči s tem hudo nezaupnico, da bi se mu odvzela tvarina, o kateri se je uže mnogo posvetoval, in ki je z delom obrtniške postave v zbornici sprejetim dokazal, da ima srce za naše obrtnike in tudi trdno voljo, jim pomagati. — Jutri pride v zbornici poslancev v gotovo viharno obravnavo predlog dr. Matuš-ev, da se od trgovinskih zbornic odcepijo zbornice obrtniške, kar ima posebno za Česko gledé volitev trgovinskih zbornic v državni in deželni zbor blizo tak pomen, kakoršnega ima razdelitev tamošnjega velikega posestva v kurije. — Budgetni odsek hitro dela in upa ta teden dokončati posvetovanje budgeta. — Zadnja javna seja zbornice pred pustom ima biti v četrtek, potem pa izostane ena seja, tako da bo prihodnja še le po pepelnici en dan. — V gosposki zbornici pride v javno obravnavo obrtniška postava, v odseku pa se marljivo posvetuje šolska postava.

Prem 24. jan. (*Raznovrstno, staro in novo.*) Nekoliko poročil o tukajšnjih dogodkih zadnjih tednov lanskega leta bil sem „Novicam“ na dolgu ostal, kar naj mi bode s tem poravnati in nadomestiti dovoljeno. Navedeni čas bile so tukaj in v bližnji okolici sledeče tri volitve izvršene: a) občinska volitev za občino na Rateževem brdu, kjer bili so: kot župan Martin Gril, kot drugi svetovalec Anton Maslo, oba iz Rateževega brda, a kot prvi svetovalec pa Miha Frank iz Bitinja (starega mosta) izvoljeni; b) nova volitev občinskega odbora za občino v Kilovčah, kjer je sedaj za župana Janez Avcin iz Kilovč, a kot svetovalca sta pa: Janez Valenčič iz Kilovč hiš. šte. 18, in Jožef Seles iz dolnjega Bitinja hiš. šte. 16; c) volitev novega krajnega šolskega sveta na Premu, v katerega so občinski odbori tukajšnje šolske občine bili volili kot nove ude sledeče gospode: Andreja Franka iz Prema hiš. šte. 16, Janeza Valenčiča iz Kilovč hiš. šte. 1, Janeza Cvetana iz Smerij hiš. šte. 7 in Jožefa Čandeka iz Janeževega brda hiš. šte. 11. Novi udje izvolili bili so kot predsednika krajnemu šolskemu svetu gosp. Andreja Franka, kot njegovega namestnika pa čast. gosp. župnika Antona Zgura. Toliko o volitvah.

Dné 6. decembra preteklega leta opazovali smo tudi tukaj prehod planeta „Venere“ (večernice — zgodnje danice) preko solnca; 15 minut čez 3. uro (po tukajšnji uri) pričela se je kazati na solnčni plošči tam, kjer se

na številniku ure nahaja prostor za kazalo ur (časa) $\frac{1}{2}$ 9. ure (na sredi med številka VIII. in IX. ure) mala temna vrez, katera se je bila pa po nekoliko minutah popolno v črno piko na solnčni plošči premenila. In ko je ob $\frac{3}{4}$ na 4. uro popoldne bilo solnce našim očem za temni oblak se zakrilo, bila se je Venera uže za dobra dva svoja premera preko solnca proti njegovi sredini pomaknila. Opazovati to nébesno prikazen bilo jo moč le z daljnogledom, ker se na prosto oko nič razločiti moglo ni.

Dne 10. decembra kmalu po 2. uri popoldne pričelo bilo je prav pošteno grmeti tako, kot bil bi sveti Elija celemu svetu s svojimi topovi vojsko in pogin napovedal. Na to pričelo je kot iz škafa liti, kar je skoraj neprestano vse popoldne in vso noč trajalo. Vsi hudourniki in drugi potoki naraščali so očitno tako, da je bila še tisto noč voda „Reka“ splošno iz svojih bregov stopila in drugi dan bila je vsa dolina ob vodi pravemu jezeru slična. Ta poplav bila je le nekoliko manjša od one meseca septembra 1878. leta, katera bila je po tej dolini čuda škode napravila. Tudi sedaj ni bilo brez vseh škod; le to bilo je dobro, da so se ljudje na povodenj, katera bila se jim je uže podnevi napovedala, po moči pripravili; ko bi bila ob nočnem času nenadejana prišla, ne bilo bi se vse tako gladko izteklo. Sploh konec starega leta poslavljal se je od nas z jako tužnim, čmernim, temnim in objokanim obrazom, ter nam je zapustil brez števila nadlog, skrbi za prihodnost, težav in pomanjkanja na vse strani. (Konec prih.)

Št. Peter na Notranjskem 25. jan. (*Gospodarske skušnje*.) Kakor vsaki učitelj želi videti sad svojega trudopolnega delovanja na polji omike in izobraževanja, tako tudi sl. c. kr. kmetijsko družbo gotovo mika izvedeti vspeh njenega delovanja na širokem polji kmetijstva. Zato prosim, da mi „Novice“ blagovolijo o skušnji, katero sem si v nekaterih poljskih pridelkih, deloma na šolskem vrtu in deloma pa po mojem posredovanju na zemljišču spoštovanega kmeta Dekleve iz Petelinja, kateri se zamore v izgled drugim kmetom staviti, pridobil. Zraven tega pa naj tudi prijatelji kmetijstva zvedó, da tudi Pivčani v raznih strokah kmetijstva napredujemo. — Naročil sem si od prijaznega in spoštovanega gosp. Josipa Vodeta, oskrbnika vrta sl. c. kr. kmetijske družbe, seme deloma zá-se in deloma za napredovalnega kmetovalca Deklevo, kateri vzdržuje v korist živinoreje bika čisto muricodolskega plemena, uže naslednja poljska pridelka, in sicer: ruski lan, kateri se je posebno dobro obnesel ter je zarad velike prednosti tudi dober vspeh pri kmetovalcu napravil. Omeniti pa moram tukaj, da seme ruskega lanú, ako se mlado seje, leto za letom ne dá tistega vspeha, kakor tisto seme, ki se pusti dve leti v dobri spravi ležati in se še le tretje leto zopet seje. — Zraven tega se je naročilo od imenovanega oskrbnika kmetijskega vrta nekaj najnovejše vrste zgodnega plavega krompirja, kateri pa zaželenega vspeha ni prinesel. Nadalje se je za poskušnjo naročilo tudi: sibirski rž, velikanska japonska ajda, svitla pšenica in štajarska detelja. Sibirski rž, katera je nekoliko bolj rodovitna od domače, se je dobro obnesla. Svitla pšenica pa ima veliko prednost od domače, nji ne škoduje suša, ima veliko bolj debelo zrno in je tudi veliko bolj bogata od domače pšenice. Da je velik vspeh pri kmetovalcu ta pšenica napravila, je dokaz to, da se je lahko, kar je je bilo za seme, po 4 do 5 gold. mernik prodala. Ravno tako se sme japonska velika ajda priporočati, ker je jako rodovitna, ne občuti mraza ne mokrote tako, kakor domača. Rekel mi je imenovani kmetovalec, ki jo je od 2 litrov še nekaj čez 1 mernik pridelal, da je za 5 gold. ne prodá. Toraj se japonska ajda za Pivčane jako priporoča. Štajarska detelja ima

to prednost, da hitreje raste in ima tudi bolj gosto perje od domače navadne detelje.

Toraj ne le po teoretičnem nauku v kmetijstvu, temuč tudi po spremembi in poskušnji različnih semen se zamore do dobrega vspeha v kmetijstvu priti ter kmetijstvo na boljšo stopinjo materialnega stanja povzdigniti. Zatoraj bi po mojem mnenju jako potrebno bilo, da bi vsaka šola tolika vrta imela, da bi se na podlagi teoretičnega podučevanja v kmetijstvu tudi različne poskušnje v kmetijstvu na tistem v korist in napredek kmetijstva izpeljavati zamogle. Da se take poskušnje lože z vspehom izpeljavajo, bi bilo želeti, da gg. učitelji, kateri imajo veselje do kmetijstva in za to potrebne vednosti, naj bi stopili v ožjo zvezo z gosp. Vodetom, oskrbnikom vrta kmetijske družbe, kateri bi njim o priložnosti rezultat skušnje na vrtu kmetijske družbe naznanil, ter bi jih s semenom za poskušnje preskrboval. Denar, katerega bi učitelji za seme za poskušnjo na šolskem vrtu izdali, naj se jim povrne.

Iz Kranja. — Milostljivi gospod knezoškof Jernej Vidmar, ki so zdaj v 81. letu starosti, so nevarno zboleli.

Iz Ljubljane. (*Grof Karol Hohenwart*), naš državni poslanec, opozoril je preteklo soboto v budgetnem odseku ministra notranjih zadev na veliko škodo, katero prizadeva Sava na Kranjskem, osobito od Medvod do Zaloga tako, da je v nevarnosti nekaj vasi, da jih Sava ne odplavi, ako se ne bodo bregovi prav kmalu dobro zavarovali. Ministerstva predsednik grof Taaffe odgovoril je na to opazko, da se bode rad oziral na izrečene želje ter naročal vsa potrebna pripravljavna dela tako, da se v budget za prihodnje leto sprejme potrební veča svota za varstvo tamošnjih savskih bregov.

— (*Gospod župnik Matija Kulavíc*) v Šentvidu pri Zatičini je po večkratnem bolehanju pretekli četrtek nevarno zbolel, ker pritisnila je k njegovi večletni prsni bolezni še druga: vnetje oprsne mrenice. — Nevarnost bolezni je poenjala in zopet narastla. Brat bolnikov, preč. gosp. dr. Janez Kulavíc, vodja Avguštinskega zavoda na Dunaji, prihitel je k bratu v Šentvid. Poročilo od ponedeljka večer naznanja, da gospod župnik živi. — Bog povrni kmalu zopet ljubo zdravje občeljubljenemu župniku in odličnemu rodoljubu!

— (*Veliki ples*), ki je bil dne 24. t. m. pri deželnem predsedniku g. A. Winklerju, bil je prav zelo mnogobrojno obiskovan in gostje bili so navdušeni in židane volje. — Nekateri nemškutarji, ki menda niso bili vabljeni, skušali so sijajnost veselice kratiti s tem, da so v svoje vnanje časnike telegrafirali, da se je njihove stranke le malo vdeležilo plesa. — Nam se dozdeva, da kujanje tistih par nemškutarjev sijajnosti plesa ni prav čisto nič škodovalo, nasprotno: veselje in radovanje je bilo toliko srčnejše. Naj se le kujajo tudi še druga pota!

— Gospod Anton Samasa, stari in spoštovani ljubljanski zvonar, je umrl pretekli teden 75 let star.

— (*Pobirki iz časnikov*.) Abendroth, oni podvzetnik iz zasedanja Bosne in Hercegovine, po katerem je toliko slovenskih voznikov zgubilo veči del svojega zaslužka, je zopet na dnevnem redu vsled dveh spisov objavljenih v tržaški „Edinosti“ od 20. dne t. m. V tem listu nahaja se med inserati „Poziv“ nekega Hutterja, s katerim vabi vse one voznike, kateri svoje vožnine niso dobili ali nič ali ne popolnem vse izplačane, z obljubo, da jim hoče vso ono vožnino preskrbeti; vredništvo „Edinosti“ pa o tej zadevi med noticami na tretji strani omenjenega lista od besede do besede piše tako: „Voznike, ki so bili v Bosni, opozorujemo na poziv na

zadnji strani lista. Mnogo voznikov je prejelo le kak majhen znesek, dotični mešetarji so jih pregovorili k podpisu, da so popolnem plačani. Ker pa so posredniki mnogo denarja zá-se obdržali, in ker je znano, da je ostal denar, zato je mogoče, da naši ubogi ljudje, ki so toliko zgubili, zdaj vendar še večji del izgubljenega denarja zopet dobé. Našim ljudem svetujemo, naj se v tej zadevi pred vsem obrnejo na naše vredništvo, katero si šteje v sveto dolžnost, da stvar preišče in se potegne za interese našega naroda.“

Mi bi si ne upali priobčiti zgoraj omenjenega poziva brez svarila, ker se vsaj gledé onih voznikov, kateri so en del voznine prejeli in se odpovedali vsem daljnim tirjavam, nam zdé one obljube neopravičene in prazne. Ker Abendroth, oziroma pravi podvzetnik Russó, prišel je na boben in umrl v revščini, kdor izmed upnikov pa se je poravnal s kridatarjem in del plačila vzel za popolno plačilo — bodi-si vsled prigovarjanja ali pa samo iz lastnega nagiba — ta se je odpovedal pravici, še več zahtevati.

Pa tudi onim voznikom, kateri še prav nič niso prejeli in nobene odpovedi podpisali, svetujemo, da so dvakrat previdni, vsaj naj ne zaupajo ne krajcarja človeku, ako niso o njegovi čisti poštenosti popolnem prepričani. Zavzeli pa smo se, v notici „Edinosti“ beroč priporočilo onega poziva, še bolj pa smo se zavzeli, brati v slovenskem listu splošno obdolževanje, da so posredniki mnogo denarja zá-se obdržali. Je li vé „Edinost“, kdo so vsaj v javnosti znani posredniki, na katere to obdolževanje leti pred vsemi družimi? — Ne vé li „Edinost“ iz javnih listov, da sta bila glavna in edina sploh znana posrednika Adolf Obreza in dr. Vitezič, katera sta s sploh občudovanim trudom in materijalnimi žrtvami s pomočjo vojnega ministra priborila voznikom, kar največ mogoče? — In to je zdaj zahvala lista, tiskanega v slovenščini! Ako to ni hudobnost, je vsaj neodpustljiva malomarnost vredništva „Edinosti“!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Giers, ruski minister, vrnil se je od tukaj na Rusko nazaj preteklo nedeljo. Cesar sprejemal je pretekli ponedeljek v avdienci cele vrste viših plemenitašev, tajnih svetnikov in dvornih komornikov. Velik vriš gre po Dunaji zato, ker je cesarski namestnik Possinger preteklo nedeljo časnika „Neues Wiener Tagblatt“ in „Vorstadtzeitung“ prepovedal prodajati po tobakarskih trafikah. Ravno teh listov se je med Dunajčani na drobno največ prodalo, zato jim je to občutljiv vdarec. „Tagblatt“ vsled tega naznanja, da se more noročiti, naj tudi za „teden“, ter da hoče pomnožiti lastne prodajalnice, pa bolelo ga bode to vendar, ker od prodajalnic plačevati mora poseben davek, naročnikov pa morebiti po tej naredbi dobi še več, ker ljudje uže po svoji naravi še bolj tišče za prepovedanjem. — Nemški časniki hudujejo se na te naredbe in tožijo, da desnica državnega zbora ne prenaredi tiskovne postave. — Na to pa časniki desnice po pravici spominjajo, kako se je njim godilo pod prejšnjo vlado, ko so nekonfiscirane časnike policijski organi raznaševalcem po ulicah pobirali, konfiscirali dan na dan, prodajo po tobakarnah prepovedali, za obsodbo českih časnikarjev pooblaščevali nemške porotnike, obsojevali vrednike na veliko let ječe in založnike obsojevali na tisuče in tisuče zgube kavcij, in klicali so dvanajst let za stonj pomoči pri tako imenovani „liberalni“ večini državnega zbora; in s kakošnim vspehom! Odgovor jim je

bilo škodeželjno zasmehovanje. — Zagovorniki „nemškega glavnega mesta“ Dunaja, Kopp, Weitlof, Hoffer in Raab, katere je nižeavstrijski deželni odbor zopet izvolil v deželni šolski svet, so zopet odložili ta svoja posla, zato, kakor sami pravijo: „ker se gledé česke ljudske šole na Dunaji še ni nič pre naredilo“.

Državni zbor zboroval je včeraj in na dnevnem redu je bilo utemeljevanje dr. Matuš-evega predloga, da se od trgovinskih zbornic odcepijo posebne obrtnijske zbornice. Govorila je poleg Matuša cela vrsta govornikov, zoper vso hišno navado, po kateri pri prvem branji sploh ni razgovora.

Prihodnja zborova seja ima biti v soboto in druga v sredo, ne bo tedaj zborovanje prav nič pretrgano zaradi pustnih dni.

V budgetnem odseku obravnaval se je ta ponedeljek proračun naučnega ministerstva in sprejel je resolucijo, da se prične zdravilniški oddelek českega vseučilišča v Pragi s prihodnjim šolskim letom. — Poljaki in njim na čelu Hausner priganjali so ustanovitev zdravilniškega oddelka na vseučilišči lvovskem; Lienbacher pa je opozoreval na resolucijo sprejeto pred dvema leti gledé kirurških šol za hribovske dežele. Štajarci zahtevali so za gimnazijo v Gradcu novo zdravo poslopje, poslanec dr. Tonkli predlagal in utemeljeval je resolucijo (glej telegram od ponedeljka), v kateri se naučnemu ministru nalaga, vse ono, kar je vpeljal gledé slovenskega učnega jezika na Kranjskem, do prihodnjega šolskega leta tudi vpeljati za Slovence vseh družih sosednih dežel. — Na vprašanje o izvršitvi dotične predlanske resolucije odgovoril je minister Conrad, da jo je smatral veljavno samo za Kranjsko. Zoper resolucijo Tonkli-evo ni ugovarjal ničesar. — Edini Korošec Moro skušal je dokazati, kako srečni so koroški Slovenci, ker se učé nemščine, ker jim je potem mogoče v nemških fužinah, rudokopih in nemških gozdih iskati si zaslužka, tudi je trdil, da gorovje Karavankov, kateri koroške Slovence loči od kranjskih, na jezik tako vpliva, da korošk Slovenec težko ume kranjskega, pismene slovenščine pa da ne ume celó ne, tako, da se laglje nauči nemščine kot slovenščine; iz vsega tega sklepal je, da na gimnaziji v Celovcu nikakor ni treba slovenskih paralelk. — Njegovi jezikoslovni in naučni nazori bili so res kratkočasni; celó „modri“ Suess se ni mogel skrivnega smeha zdržati.

Telegram „Novicam“.

Z Dunaja 31. jan. ob 10. uri in 25 min. dop. Včerajšnji ples na cesarskem dvoru je bil izborno sijajen, čez 2500 gostov. — Državni zbor je sklenil gališko transverzalno železnico. O predlogu se ni nič razgovarjalo, tudi v tretjem branji ne. — Herbst je interpeliral za voljo tega, kako se zdaj izvršuje njegova tiskovna postava. — Francoski ministerski predsednik je v včerajšnji seji prišel ob zavest.

Z Dunaja 29. januarja.

Danes je budgetni odsek sprejel resolucijo Tonklijevu, da izvrši vlada zadnji ministerski ukaz zarad slovenskega uradnega jezika v srednjih šolah za kranjsko po vseh deželah, kjer tudi Slovenci bivajo. Ugovarjal je samo Moro za Koroško.

Listnica vredništva. Gosp. P. v G.: Hvala lepa! Vaše misli vjemajo se z našimi in z onimi podučeni krogov. Zadnji dopis bo moral skoraj gotovo vsaj večji del čakati prihodnjega lista. — Gosp. P. v P.: Pride prihodnjič. — Gosp. . . v . . . Konec zanimivega dopisa morali smo izpustiti, ker bi si prišli sicer v protislovje. Upamo pa, da nam bode mogoče, pristopiti enkrat Vaši sodbi.